

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาผลการสอนความระบบการศึกษารายบุคคลในวิชา "การจัดการศึกษานอกสถานที่" โดยนำบทเรียนแบบโปรแกรมและบทเรียนแบบโปรแกรมสไลด์เพิ่มมาใช้เป็นสื่อและอุปกรณ์ในการสอนรายบุคคลนี้

ตัวอย่างของประชากรที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นนิสิตปริญญาตรี ที่กำลังศึกษาวิชา "การจัดการศึกษานอกสถานที่" หรือ "Educational Field Trip" คณะครุศาสตร์ ชุพาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาคปลาย ปีการศึกษา ๒๕๖๗ จำนวน ๙๓ คน โดยใช้นิสิตห้องหมู่เป็นตัวทดลองในการศึกษาโดยใช้ระบบชุดการสอนรายบุคคล ผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาออกเป็น๓ หน่วย และเลือกชุดการสอนหน่วยที่ ๒ เรื่อง "ประเภทของการจัดการศึกษานอกสถานที่" ในรูปของบทเรียนแบบโปรแกรม และ เรื่อง "หลักการจัดการศึกษานอกสถานที่" ซึ่งเป็นหน่วยที่ ๑ ในชุดการสอน และจัดทำเป็นบทเรียนแบบโปรแกรมสไลด์เพิ่ม ก่อนที่จะให้นิสิตโคลน์ทดลองศึกษาระบบชุดการสอนรายบุคคลนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบความรู้ในเรื่องการจัดการศึกษานอกสถานที่ ซึ่งมีการหาราคาความเรื่องมันแล้ว มาให้นิสิตทำการทดสอบก่อน และจึงนำระบบชุดการสอนทั้ง ๒ หน่วยมาให้นิสิตศึกษา สักคาดเดือนมา ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบชุดเดิมมาให้นิสิตทำการทดสอบอีกครั้งหนึ่ง เพื่อนำคะแนนเฉลี่ยมาเปรียบเทียบความมีนัยสำคัญของผลทางค่าเฉลี่ยด้วยการทดสอบค่า t ที่ระดับความมีนัยสำคัญ ๐.๐๕

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเปรียบเทียบผลการทดสอบทั้ง ๒ ครั้ง ปรากฏว่าผลการเรียนครั้งแรกศึกษาครั้งหลัง ค่าเปรียบเทียบทั้งหมู่คนี้ได้รับการทดสอบค่า t ที่ระดับความมีนัยสำคัญ ๐.๐๕

อภิรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์อนุลักษณ์ นีชอน่าลังเกตคือ

ประการแรก การศึกษาด้วยการใช้สุ่มการสอนแบบรายบุคคลนี้ เป็นสิ่งที่แปลกและใหม่สำหรับนิสิต ซึ่งทำให้นิสิตเกิดความกระตือรือร้นที่จะศึกษา เพื่อให้เกิดความรู้อย่างถ่องแท้ว่า ระบบสุ่มการสอนรายบุคคลนี้คืออะไร และมีอะไรบางที่ใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอนครั้งนี้ หลังจากที่ได้ศึกษาจนแล้ว พนวนนิสิตมีความสนใจต่อสอดหัตถศิลป์ปกรณ์มากขึ้นกว่าเดิม ผลของการนำสอดหัตถศิลป์และเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้าไปใช้ในการศึกษานั้นคือ นิสิตมีความตั้งใจในการเรียนและการเรียนรู้ที่ซับซ้อนกว่าเดิม เป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์การเรียนรู้ ถ้าพิจารณาในแง่ของจิตวิทยาการเรียนรู้ ก็อาจได้ว่า ความชุ่งใจเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างยิ่ง ที่ช่วยเพิ่มกำลังของตัวเรา เพื่อยั่งยืนในการเรียนรู้ขึ้นมา ซึ่งในที่นี้ icago ได้ว่า สอดหัตถศิลป์ต่าง ๆ เช่น บทเรียนแบบโปรแกรมหรือบทเรียนแบบโปรแกรมสไลด์เทป เปรียบเสมือนแรงจูงใจที่ทำให้นิสิตเกิดการเรียนรู้มากขึ้น และผลในข้อนี้จึงสนับสนุนการวิจัยของนักสอดหัตถศิลป์ว่า "ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนนั้น มีรัฐเที่ยงแต่จะร่างหลักสูตรเอาไว้อย่างล่วงหน้า แทนนั้น แต่คงจะดีกว่าถ้าเลือกเอาสอดหัตถศิลป์ปกรณ์มาใช้เป็น แรงจูงใจให้แก่ผู้เรียน ซึ่งจะบังพลให้เกิดความเจริญของงานแก้ไขเรียนและเป็นการจัดลำดับประสบการณ์ของ การเรียนรู้ด้วย"^๑

ประการที่สอง การสอนด้วยการใช้สุ่มการสอนแบบรายบุคคลนี้ เป็นการสอนที่ต้องการเน้นให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเฉพาะการที่จัดให้นิสิตแต่ละคนมีสุ่มการสอนอยู่ในมือคนเอง โดยพร้อมที่จะศึกษาตามความเหมาะสม และแสดงให้เห็นถึงความลับลุ้นของนิสิตแต่ละคนในการศึกษาสุ่มการสอนคั้งค้าว และมีครูเป็นแท้เพียงผู้ช่วยเหลือแทนนั้น วิธีการศึกษาเหล่านี้ เป็นการฝึกให้นิสิตมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ตนเลือกเรียนตามกำลังสติปัญญาและความสนใจของคนเอง มีภูมิทางจิตวิทยาเกี่ยวกับการเรียนรู้ของนักจิตวิทยาที่ว่า "เด็กทุกคนมีความ

^๑ Salor, Galen J. and Alexander, William M. เรื่องเดิม, หน้าเดิม

สามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ดังนั้นเด็กแต่ละคนจะมีพัฒนาการไปตามวิธีทางของตนเอง" แนวความคิดของความแตกต่างระหว่างบุคคลในการเรียนรู้นั้น จึงถูกนำมาใช้ในวงการศึกษาปัจจุบันทุกรั้งคับการเรียนรายบุคคล (Individualized Learning) และการเรียนตามลำพัง (Independent Study) ซึ่งเป็นวิธีการเรียนอย่างหนึ่งของการศึกษาแบบเปิด หรือ Open Education เป็นการเรียนที่ฝึกให้เด็กมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ตนกำลังศึกษาอยู่

สรุปผลการวิจัยครั้งนี้สืบสานต่อสูตรที่ได้ไว้ว่า การนำเสนอความแตกต่างของ การเรียนรู้ระหว่างบุคคลมาเป็นหลักในการจัดรูปแบบการศึกษา โดยใช้สื่อที่ศูนย์กลางต่าง ๆ เป็นเครื่องมือ ย้อมก่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนรู้ ได้ดี เช่นกันนั่นคือ การจัดระบบชุดการสอนแบบรายบุคคลนั้นสามารถนำมาใช้ในการศึกษาวิชาต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอเสนอแนะ

จากการสังเกตของผู้วิจัยในการทดลองครั้งนี้ ปรากฏว่า

๑. การนำเสนอสื่อที่ศูนย์กลางต่าง ๆ มาใช้ในการศึกษา สามารถเร้าความสนใจของนิสิตให้สนใจและเข้าใจในสิ่ติเกิดแรงจูงใจที่จะศึกษาวิชาความรู้ต่าง ๆ ในตอนต่อไป เพียงแต่ต้องรู้จักที่จะจัดลำดับขั้นในการใช้สื่อที่ศูนย์กลางต่าง ๆ ในสูตรต้องและถูกกวิธีทางความหมายส่วน

๒. บทเรียนแบบโปรแกรมที่นำมาใช้เป็นสื่อที่ศูนย์กลางอย่างหนึ่งนั้นสามารถเรียกความสนใจได้เป็นอย่างดี เป็นการสนับสนุนให้นิสิตเกิดการเรียนรู้ด้วยประสิทธิภาพสูง แต่เป็นการเพิ่มภาระการสอนการเรียนรู้ที่สไลด์เทปที่นำมาใช้กับกระบวนการทำให้ขาดเจน คำพูดที่ใช้บรรยายควรจะให้ถูกต้องและเหมาะสม

๓. บทเรียนแบบโปรแกรมที่จัดแบ่งเป็นตอน ๆ ไม่ควรให้แต่ละตอนมีความยาวจนเกินไป หัวข้อที่เนื้อหาของวิชานี้มีความหมายอยู่แล้ว ยิ่งน้ำหนักบทเรียนแบบมาก ๆ ก็เป็นการทำให้นิสิตเกิดความเบื่อหน่ายไม่มากขึ้น

๔. ก่อนทำการทดลอง ครุครัวขอชี้นำไปวิธีการเรียนด้วยชุดการสอนรายบุคคล

นี้อย่างละเอียดเสียก่อน เพราะถ้านิสิตเกิดความไม่เข้าใจแล้วก็จะทำให้การเรียนล้มเหลวได้

๔. ควรมีการอธิบายถึงการใช้สื่อทั้งปูนปกราบอย่างละเอียดเสียก่อนที่นิสิตจะศึกษา ชุดการสอนนี้ เพื่อจะได้ใช้เครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เหล่านั้นอย่างถูกต้อง เช่น เครื่อง ฉายสไลด์ และเทปบันทึกเสียง เป็นตน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของชุดการสอนรายบุคคลที่มีต่อ การเรียนรู้ของนิสิต ผู้วิจัยมีเรื่องที่จะเสนอแนะสำหรับผู้ที่สนใจที่จะทำการวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้คือ

๑. ควรจะได้มีการวิจัยผลการใช้ระบบชุดการสอนรายบุคคลในวิชาอื่น ๆ ต่อไป และจัดทำในระดับนี้ เรียนอื่น ๆ อีกด้วย

๒. ควรจะได้มีการติดตามผลการทดสอบการใช้ระบบชุดการสอนรายบุคคลใหม่ๆ กว่า ๙-๑๒ ครั้ง เพื่อคุณภาพที่จะมีขึ้นต่อความทรงจำ

๓. ควรจะได้มีการวิจัยผลการใช้ระบบชุดการสอนรายบุคคลในวัสดุประสงค์ต่าง ๆ ใหม่กว่านี้ เพื่อจะจากทำให้กล่าวไว้ว่า "ชุดการสอนรายบุคคลนี้มีประสิทธิภาพเท่าเทียมกับ การสอนของครู" นั้นยังไม่สามารถสรุปได้แน่นอน

๔. ควรจะได้มีการสนับสนุนในการที่จะนำระบบวิธีการสอนแบบใหม่ ๆ เข้ามาใช้ ในวงการศึกษาของไทยเรา เช่น ระบบชุดการสอนรายบุคคลนี้ เพื่อให้เกิดการแพร่หลายใน การใช้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น และสามารถที่จะนำมายังสื่อสอนแทนครูได้อย่างดี

๕. ควรมีการสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักใช้สื่อทั้งปูนปกราบทาง ๆ เช่น เครื่องเทป หรือเครื่องฉายสไลด์ ซึ่งทำให้ผู้เรียนสามารถเปิดใช้ได้โดยคนเอง。